B O X

M. Spakow a surclasat pe M. Griselle

Challengerii la înălţimea campionilor. Excelentele performanţe ale lui N. Oprescu şi G. Covaci

Aspecte

Prezenţa unui campion francez a franţuzificat subit arena, combinând din culorile diferiţilor spectatori un roş-alb şi... albastru mare, cât incinta.

Organizatorul este alb de emoţia încasărilor.

Cucoanele au arborat aproape toate rochci lungi, brique. Şi peste cele două culori terestre, cerul a suprapus un albastru sineliu, care completează tricolorul.

La fiecare nou transport de spectatori, d. Monşer—marele promotoraş — se înviorează. Işi freacă mâinile, ca pentru a se încălzi, se gudură şi fredonează vesel Marsillieza. Stalul este aproape plin. Fotoliile se încăpăţânează însă să rămână goale, aşteptându-şi ocupanţii pe cari la intrare, 6 comisari îi arestează în corpore.

— Staţi! Parola!

In faţa forţei publice, biletele de intrare nu mai au nicio valoare.

— Trebue să plătiţi taxă!

Şi pentru a nu scăpa primele matchuri, cetăţenii se execută, plătind la fiecare bilet de intrare — cu preţ iniţial 300 lei — o suprataxă de 50 de lei. După primul control, nici un plasator nu te mai deranjează.

Primul match.

In cel mai întunecos colţ, maestrul Alexandrescu îşi scrânteşte limba, exersând câteva fraze franţuzeşti, în vederea călătoriei pe care o va face la Paris. Se strânge de nas, ca să-şi creeze un accent cât mai galic, răsfoeşte un vocabular român-francez şi articulează sub privirile admirative ale lui Şerbănescu, care dă din mâini, dirijându-l:

— «Bonjour, bonjour, mersi, mersi!»

Pe ring, pe ziduri şi pe scaune, continuând vitrinele din Calea Văcăreşti, organizatorul a lipit o scrisoare a lui Spakow, care-şi chiamă fraţii sportivi să-i vadă reabilitarea.

In toată incinta, emoţia pluteşte vizibil.

— «Bate Moţi?»

— «Ori bate Griselle?»

Din dreapta, o voce piţigăiată girată de un păr roşu, creţ, şi-a miorlăit îngrijorarea.

— «E tare Ghizelă, ăsta?»

Matchul Doculescu—Covaci. Pe ring, cei doi adversari — aproape leşinaţi — abia reuşesc să mai întreţină interesul spectatorilor. Sunt faze când nici măcar nu boxează. In colţuri însă, soignerii sunt într'o formă irezistibilă. Două reprize, au făcut joc de studiu. Din a treia însă, au început să se fulgere cu nişte priviri extrem de pornite, şi la un moment dat, matchul depe ring s'a transportat jos, deslănţuit — în loc de gong — de palma pe care Fulea şi-a lipit-o sgomotos de obrazul lui Lancia.

Judecătorii au luat alte foi de punctaj. Doculescu şi Covaci s'au oprit să facă galerie, spectatorii s'au ridicat în picioare, iar organizatorul s'a aşezat între cei doi beligeranţi, căznindu-se să-i despartă:

— «Ce faceţi monşer?»

Prin fund, şi-a făcut apariţia d. Tănase.

S'a strecurat printre scaune, făcându-se cât mai invizibil, a întârziat o clipă în faţa unei doamne care nu voia nici moartă să-şi strângă picioarele şi s'a împiedicat apoi de manifestaţia pe care galeria i-a deslănţuit-o scurt:

— «Bravo Tănase! Ţi-a venit adversarul, Lancia!»

Peste larma generală, d-l Focşa face semne disperate că vrea să spună ceva. In momentul însă în care incinta a acceptat să facă o secundă linişte, a izbucnit spre poartă un alt scandal: D. Vizanti cerea banii înapoi, fiindcă nu e Axioti pe afiş. Şi aproape în acelaş moment, o altă discuţie între d. Ottulescu — de jos — şi d. Papahromide-Drăgănescu-Popeşti, dela stal.

— «Atenţiune! Penultimul match al serii va opune pentru titlul de campion naţional la categoria pană pe Lucian Popescu lui Nelu Oprescu.

D. Mavrescu a trântit un picior în gong. Repriza 1.

— «Atinge-l Nelule!»

— «Arde-l la trompă!»

In repriza 4-a, matchul a fost întrerupt ca să se poată face controlul biletelor. D-l Popescu-père, nervos, învârteşte lanţul cu o viteză uimitoare.

D. Cotopol se ceartă la masa presii cu Teodoru vrând să-l convingă că el e gazetar mai mare, domnul Schwartz e roşu de plictiseală, d. dr. Rotmann e negru în cerul gurii şi gata să ia la bătae un vecin care face galerie pentru Nelu Oprescu, iar d. Kiriţescu aşteaptă să-l vadă pe Moţi învins.

— Moţi Spakow 86 kilograme!

— Maurice Griselle 99.100 kgr.

Ultimul match.

D. Schwartz oferă lui Spakow 5000 de lei în caz de victorie. D. Kiriţescu 10.000, dacă pierde. Primul gong.

Tot cartierul latin s'a pornit:

— «Hai Moţi!»

Şi din când în când, pentru a arăta că e obiectiv:

— «Hai Ghizelă!»

In colţul ringului, d. Monşer citeşte afişul care i-a umplut arenele de spectatori:

«Fraţi sportivi! Am primit o lovitură nenorocită; nu trebuesc condamnat. Veniţi cu toţi Sâmbătă 24 Septembrie la Arene, să asistaţi la reabilitarea mea. Moţi Spakow».

— «Şi dacă mâncă şi azi bătae?».

— «Mai făceam un rând de afişe: «Fraţi sportivi! Am mai primit o lovitură nenorocită....»

La 2 noaptea, Arenele au început să se golească.

CASTOR

Matchuri viu disputate

Beneficiind de o vreme ideală,— surpriză plăcută după salturile barometrice din cursul săptămânii — Arenele Romane au găzduit, din nou, un puhoiu de oameni, veniţi să asiste la «reabilitarea» lui Spakow.

Nu se poate afirma că spectacolul pugilistic de Sâmbătă seara a nemulţumit; dar că n'a satisfăcut, e sigur.

Intr'adevăr, cele trei matchuri profesioniste ale galei nu s'au ridicat la nivelul aşteptărilor legitim formulate de orice spectator şi motivate de numele protagoniştilor.

Au fost trei lupte strânse, îndârjite, în care technica şi spectaculosul nu şi-au spus prea des cuvântul. Consecinţa: un box neclar, mediu propice pentru ţineri numeroase şi lovituri neprecise.

Evident, sunt unii cari preferă lupta deschisă, unei scrime plină de fineţe, dar mai lipsită de emoţii şi neprevăzut.

Aceştia n'au putut decât să se felicite de ocazia ce li se prezenta, dacă ne gândim că până şi Doculescu — technicianul prin excelenţă — a făcut tot posibilul pentru a se încadra în această categorie.

E logic că asemenea matchuri să agite spiritele peste media normală.

Juriul şi arbitrii au fost primele victime ale acestei efervescenţe. Căci, aceste elemente indispensabile oricărui match de box, n'au activat nici mai bine, dar nici mai rău, ca în trecut.

Totuşi, obicinuitele exteriorizări ale divergințelor de opinii au întrecut mijlocia.

MATCHURILE DE AMATORI

Lui Calistrat (Herdan) îi revine cinstea de a fi trecut primul corzile ringului, urmat imediat de Oroş (Tir). Această întâietate susţinută cu îndârjire, n'a putut rezista până la sfârşit atacurilor unui Oroş, mai combativ, dacă nu mai puţin precis.

Zece minute mai târziu, Climan (Herdan) face dovada unor cunoştinţe înaintate în materie. Precis, bun puncheur, continuu în atac, e un element valoros şi singură rezistenţa, excepţională a lui Petruş Ionescu, l-a obligat să facă trei reprize.

Ultimul match de amatori a pus în evidenţă mobilitatea şi combativitatea lui David, care a recoltat o victorie la puncte asupra lui Dimulescu.

INTRE COVACI ŞI DOCULESCU

Pentru mulţi, matchul acesta constituia regalul serii. Faptul că nu a avut loc pentru titlu — Covaci nu a făcut greutatea — a cauzat o primă scădere de interes.

Modul în care a decurs lupta a motivat o a doua.

Intr'adevăr, Covaci — simţitor transformat în bine, de pe urma turneului în Franţa — a reuşit să-şi impuie genul de luptă favorit: schimburi prelungite şi corp la corpul.

Această reuşită a echivalat cu o scădere a frumuseţii matchului, Doculescu nemaiputând să-şi puie în evidenţă calităţile cari i-au adus reputaţia de care se bucură.

Era în nteresul lui să angajeze lupta de la distanţă, marcând mai rar, dar făcând uz, în măsură mare, de eschivele în care excelează.

N'a reuşit.

Căci nu credem ca el să fi adaptat de bună voie tactica favorabilă adversarului său.

Ca o logică consecinţă, matchul n'a mai fost atât de clar. S'a ţinut, şi de o parte şi de alta.

In general, Covaci a avut iniţiati-

COVACI

va şi a lovit mai des. Doculescu a ripostat, mai rar, dar mai precis, mai clar.

Amândoiu au avut câte trei reprize. Primul: 3, 4, 9. Al doilea: 1, 2, 10. Celelalte patru au fost egale.

Deaceia, credem că un match nul ar fi fost mult mai în concordanţă cu raportul de forţe din ring.

Sarcina de arbitru unic este foarte dificilă. Omul este supus greşelii. O eroare de apreciere poate fi mai uşor retuşată pe trei buletine, decât pe unul singur. Apoi, ca urmare a unghiului mic din care este privită lupta, multe lovituri scapă observaţiei care trebue să le evalueze şi să le preţuiască.

Iată argumente cari militează în evitarea acestei metode de judecare. Sau, cel puţin, pentru o practicare cât mai redusă şi în ocaziuni speciale.

LUCIAN POPESCU LA EGALITATE CU NELLU OPRESCU

Duelul dintre cei doui protagonişti ai categoriei pană s'a terminat deasemenea printr'un «draw», de astădată oficial.

In faţa fostului campion al Europei, Nelu Oprescu a făcut o partidă excelentă, reuşind să-l puie în dificultate, în câteva rânduri şi chiar să-l trimită pe podea, în repriza doua.

Foarte combativ, a avut numeroase «contre», oprind, deseori, atacurile impetuoase ale lui Lucian.

In ultimele reprize a slăbit, fenomen logic în faţa unui adversar obişnuit cu matchuri pe distanţe mari.

Lucian Popescu a boxat sub forma lui obişnuită.

Unul din defectele sale subsistă: fragilitatea.

Intr'adevăr, fostul campion e zdruncinat de fiecare lovitură mai serioasă. Recuperează foarte repede, dar, dacă are nenorocul să cadă într'o serie, rezultatul e dezastros.

Matchul cu Huat stă mărturie.

Nu vom afirma că Sâmbătă seara a avut momente marcate de dificultate. Dar fiecare lovitură mai puternică a lui Oprescu se traducea printr'o defensivă de câteva zeci de secunde, ceiace l-a împiedicat să-şi adjudece o victorie sigură, dacă ar fi fost continuu în ofensivă.

Evident, clasa şi experienţa trebuiau să-şi spună cuvântul. Au ales ultimele trei reprize, pentru a se manifesta. Acestea, împreună cu a cincea, au fost cele în avantajul lui Popescu. Oprescu a avut pe a doua — cu avantaj mare — şi pe a treia, iar restul egale.

Superioritatea lui Popescu —căci a existat — poate că n'a fost suficientă pentru a i se acorda victoria la puncte.

Titlul bine înţeles îi rămâne

Moţi Spakow surclasează pe Griselle

După câteva minute de aşteptare îşi face apariţia în ordine, Spakov şi Griselle.

Ultimul produce o impresie deosebită, prin statura-i uriaşă şi calmul desăvârşit pe care-l afişează.

Dar, după preliminările de rigoare, după ce matchul începe, impresia favorabilă scade tot mai mult pentru a se reduce la puţin lucru, după darea deciziei.

Căci Griselle a decepţionat. Greoi stângaci, nereuşind, măcar odată, să evidenţieze punchul care, pare-se i-a adus gloria, a practicat un box inferior, de mediocră calitate.

Evident, unul care a rezistat, anul acesta, zece reprize lui Carnera, trebue să aibă scuze. Călătorie, schimbare de climă şi mâncare, întrerupere de antrenament, etc.

Totuş...

Spakow — un Spakow la 86 de kg. — a boxat prin contrast. Mult mai repede decât adversarul său, mult mai combativ, mai precis, de departe superior în corp la corp, a făcut un match strălucit.

A suferit de lipsă de suflu.

Felul de luptă al lui Griselle nu trebuie să surprindă. Un boxeur de greutatea lui este caracterizt prin rezistenţă, punch şi... lipsă de mobilitate. Dintre toate aceste... calităţi, lui Griselle nu i-a lipsit decât punch-ul.

A fost de o rezistenţă puţin obişnuită, repetatele lovituri ale lui Spakow nereuşind să-l zdruncine.

Acesta din urmă a avut un apreciabil avantaj la puncte, asigurându-şi, în modul acesta o victorie ce nu va întârzia să aibă răsunet.

In această ordine de idei, credem că ar fi preferabil pentru Spakow să rămână în limitele categoriei grea unde se acomodează de minune şi în care i se deschid orizonturi favorabile, dacă ţinem seamă de locul de frunte pe care-l ocupă Griselle.

O asistenţă record a aplaudat victoria reprezentantului nostru.

Victorie, la puncte, pentru organizator.

G. ŢARI

Cum s'au desfăşurat matchurile

AMATORII

Primul match a pus faţă în faţă pe amatorii Calistrat (H. S.) cu Orosz (Tir). In 3 reprize a 3 min., lupta a fost înverşunată şi s'a sfârşit cu un verdict de egalitate. Calistrat a atact dela început silindu-şi adversarul să se retragă în defensivă. Orosz este dominat dar ripostează cu curaj. In repriza secundă, pe un atac al adversarului, elevul lui Dan Chirilă contrează şi Calistrat se odihneşte 9 secunde la pământ. El îşi revine însă imediat după reîncepere şi până la sfârşit, reface terenul. Match nul.

A condus d-l Cristache Negoiţă.

După o epocă de mediocră comportare, Aurel Climan (H. S.) o fostă speranţă a boxului românesc, a reuşit Sâmbătă seara o performanţă mulţumitoare. Intâlnindu-se în 3 reprize a 3 minute, cu Petruş Ionescu (Tir), unul dintre cei mai vechi amatori ai noştri, Climan şi-a apropiat o categorică victorie la puncte. A condus lupta cu autoritate, a lovit cu destulă precizie şi a eschivat prompt. Intrecut în prima repriză, Ionescu a fost knock-down pentru 5 secunde în repriza doua, şi a sfârşit extenuat lupta.

Invingător la puncte Aurel Climan.

Lupta a fost condusă de d-l Jean Constantinescu.

Deşi sever handicapat la o bună diferenţă de greutate, Constantin David (Tir), a dispus la puncte, în cel de al treilea match al serei, de Dumitru Dinulescu (H. S.). Foarte dur şi curajos, elevul lui Dan Chirilă nu se lasă impresionat de statura adversarului şi atacă chiar de la început, lovind cu stânga la cap. Dinulescu trage lateral, găseşte ţinta dar primeşte regulat directe de oprire. David mai stăpân pe sine, este mai precis în lovituri şi mai prompt în eschive şi riposte. Dinulescu nu ştie ce vrea şi nu poate împiedica pe David să câştige puncte repriză cu repriză. In ultimele minute, în special Dinulescu se lasă complect dominat.

Invingător la puncte Constantin David.

A condus d-l Eugen Dumitrescu.

Covaci mai bun decât Doculescu ?

Hotărât pentru 10 reprize a 3 minute matchul dintre Mielu Doculescu (60 kg. 300) şi Gheorghe Covaci (62 kg. 500), nu s'a disputat pentru titlul naţional de categorie uşoară deţinut de cel dintâi, întrucât secundul a depăşit greutatea categoriei respective. Lupta a fost îndârjită dela început şi până la sfârşit, iar Covaci a obţinut o gratuită victorie la puncte.

Doculescu debutează printr'o stângă la corp căreia Covaci îi răspunde cu o contra de dreapta. Dela distanţă, campionul plasează o serie la cap şi corp, care îi asigură conducerea. In repriza doua, Doculescu desfăşoară o activitate febrilă. Loveşte din toate poziţiile şi eschivează minunat. Plasează drepte şi stângi la corp şi maxilar dar, recepţionează câteva contre la corp. Covaci ţine şi se lasă de puţin întrecut. Repriza treia îşi schimbă aspectul Covaci este cel care conduce ostilităţile şi cu un stâng-drept la cap îşi indispune adversarul. Doculescu încearcă o serie, dar nu poate schimba fizionomia luptei. Repriza următoare vede un veritabil schimb de pumni. Covaci loveşte neîncetat la bărbie şi corp, în timp ce Doculescu începe să dea înapoi, ripostând totuşi, cu eficacitate. După pauză câteva lovituri laterale trimise de Doculescu, găsesc ţinta, lucru care nu impresionează însă pe Covaci şi acesta, la rându-i loveşte des şi scurt. Repriza şasea vede pe Doculescu revenind. Prin lovituri puternice, în special swinguri, campionul îşi impune lupta, dar repriza se termină la egalitate, ca şi cea următoare de altfel. Efortul depus însă îl oboseşte şi Doculescu e dominat în repriza noua.

Repriza zecea este a lui Doculescu, care deschide arcada stângă a adversarului. Deşi la sfârşit punctajul indica egalitate decizia la puncte este acordată lui Covaci.

A condus d. Constantin Murgăşanu.

Oprescu la egalitate cu Popescu

Pentru titlul naţional al categoriei pană, deţinătorul Lucian Popescu (56 kg. 300), s'a întâlnt într'un match de 10 reprize a 3 minute, cu Nelu Oprescu (56 kg. 600) challengerul său. Contrar aşteptărilor, matchul a fost foarte viu disputat şi diferenţa între combatanţi, atât de redusă, încât juriul s'a pronunţat pentru un verdict de egalitate, datorită căruia Lucian Popescu îşi conservă titlul. Partida a avut două faze bine distincte. Pe prima parte a distanţei şi după o repriză egală, Oprescu ia conducerea prin plasarea unui crochet de dreapta care trimite pe Popescu la pământ. Campionul se ridică imediat şi face faţă atacurilor adversarului. Lucrând în crochete, swinguri şi contre, Oprescu marchează un mic avantaj şi în repriza treia cu toate directele de stânga plasate de Popescu. Repriza următoare este egală iar în repriza cincea Popescu ia avantaj. In repriza şasea ambii sunt egali, iar în următoarele la fel. Acum începe partea doua a luptei.

NELU OPRESCU

Popescu forţează alura şi refacerea terenului începe. Trei reprize văd pe campion într'o activitate susţinută. Deschizându-şi drum cu stânga plasează drepte precise. Oprescu deşi în dificultate, nu rămâne dator şi-şi indispune di ncând în când adversarul. Ultima repriză este net a lui Popescu. Aci campionul desfăşoară o activitate cu adevărat febrilă şi matchul ia sfârşit în dvaţii egal adresate ambilor combatanţi. Match nul.

A condus d. Jean Constantinescu.

Un singur om în ring

Vedeta serei a permis lui Moţi Spakow (86 kgr.) fost campion naţional la toate categoriile să se reabiliteze, cel puţin în parte, pe urma eşecului suferit acum o săptămână. Intâlnindu-se în 10 reprize a 3 minute cu Maurice Griselle (99 kgr. 100), campionul Franţei la toate categoriile, Spakow a făcut vid în jurul său, câştigând în cel mai comun canter, un match în care, pe hârtie nu avea prima şansă.

A descrie matchul, ar însemna să pronunţăm de nenumărate ori numele lui Spakow. Fazele partidei le putem rezuma prin cuvintele: *un singur om pe ring: Spakow.*

Afară de repriza întâia care s'a scurs la egalitate, Spakow a fost net superior în toate celelalte. Adoptând tactica luptei la semi-distanţă şi corp la corp, românul a anihilat toate acţiunile adversarului şi a sfârşit prin a câştiga cu un avans categoric.

A condus d. Eugen Dumitrescu.

SIKI

După reuniune

CE DECLARA...

Intr'o gală populată ca cea de Sâmbătă seara, nimic nu e mai greu decât să capeţi declaraţii din partea boxeurilor, managerilor sau celor cari organizează. Intâiu, pentru că deplasarea dela masa presei în care-şi etalează incomensurabila-i personalitate veneratul domn Ignorantescu şi cunoscutul gazetar Analfabetovici, echivalează cu riscul definitivei abandonări a centimetrului patrat de loc cu etichetă. Şi apoi, pentru că imediat după match, boxeurii gâfâe, managerii înjură (sau primesc felicitări) iar organizatorii, bieţii organizatori, înşiră fişicurile după greutate şi mărime, le încarcă în căruţe şi... plâng.

Am reuşit totuşi un tur de forţă şi i-am pescuit pe toţi, imediat după consumarea evenimentelor pentru ca delicvenţii rubricii noastre să n'aibe timp să premediteze cine ştie ce bazaconii...

Primul care ne-a căzut în plasă a fost

COVACI

— *Eşti mulţumit?*

— «Am toate motivele. Ţin să adaog însă că Doculescu m'a lovit sub centură în ultima repriză şi că la Paris cu felul său de a boxa, juriul s'ar lăsa păgubaş după primele două reprize».

DOCULESCU

— *Te-a mulţumit decizia?*

— «Nu cred să fi fost învins. Covaci e mai bun ca înainte, dar m'a lovit tot timpul nereglementar.

*

O altă pauză, un alt salt peste ciorchinele uman din jurul ringului şi din nou în cabinele de sub scenă.

LUCIAN POPESCU

se spală, se şterge şi... declară:

— «Dacă adversarul lui Doculescu a câştigat şi eu nu, nu mai am nimic de spus».

— *Totuşi?...*

— «Oprescu a lovit nereglementar, arbitrul a cerut avertisment şi juriul a dat sentinţa...»

Intr'un colţ, modest şi neanturat

NELU OPRESCU

se distrează împăturindu-şi rechiztiele.

— Decizie justă?

— «Justă! şi ar fi fost şi mai justă dacă nu-l scăpam în repriza doua când aşi fi putut termina. M'am simţit moleşit tot timpul. Lucian nu loveşte tare. La un nou match voi greşi mai puţin ca Sâmbătă».

*

Ora 1 şi 10. Griselle coboară plictisit. Spakow întârzie pe ring pentru o serie de aplauze cari se anunţă de sub loja regală. Le ia odată cu promisiunea unui premiu pentru care mulţumeşte anticipat prin glasul simpaticului Focşa şi, escortat de familie şi prieteni intră în cabina în care-l aşteaptă prieteni şi familie...

Pentru acest motiv, trec la

GRISELLE

care-i singur, singurel, cu d. Schönfeld.

— *Te-ai aşteptat?*

— «Nu! Dar, am fost neantrenat. Spakow nu loveşte tare, e greu de boxat şi... un excelent pugilist. M'a copleşit cu viteza. După repriza treia mi-am dat seama că am pierdut partida, aşa că n'am mai insistat. In condiţiuni normale nu se ştie dacă Spakow cobora ringul aşa cum l'a coborît. Voiaj greu, oboseală, lipsă de antrenament, iată cauzele insuccesului meu. In 15 zile sunt gata să-i dau replica, aici sau la Paris. Insă o replică adevărată.

După o jumătate de oră, cabina lui Spakow s'a descongestionat. Fostul campion e singur cu 8 prieteni, un frate şi 6 gardişti...

SPAKOW

din principiu nu vorbeşte mult, dar când vorbeşte, nu spune o iotă mai mult decât trebue.

— «Mulţumesc celor cari au aplaudat victoria mea. La o diferenţă de greutate atât de mare, o biruinţă contra lui Griselle nu este un lucru neglijabil. A fost pentru mine un match dificil».

— *Proecte?*

Deocamdată un match cu Anderson. Apoi, voi vedea...

La extremitatea aşa zisei mese a presei, managerul celor doi eroi — în felul lor — ai matchurilor preliminare

D. R. OTTULESCU

declară:

«—Spakow a furnizat o partidă eroică. La o diferenţă de circa 16 kg. şi-a surclasat adversarul. A făcut dovada unui curaj puţin obicinuit. El s'a reabilitat — dacă mai poate fi vorba de reabilitare — faţă de toţi cei de bună credinţă. Nu am decât o singură dorinţă: să i se poacă da prilejul să se întâlnească din nou cu Andersson.

Nelu Oprescu a boxat în adevărat campion. Nu este glumă, să faci match nul cu Lucian, care de fapt a terminat matchul mult mai tare ca el.

In ceeace priveşte pe Doculescu, ori câtă stimă aşi avea pentru loialitatea şi competinţa d-lui Murgăşanu, fie-mi îngăduit să nu mă împac cu decizia d-sale.

Cinstit ca deobiceiu Doculescu a venit la cântar în limita categoriei uşoare; în ajun făcea 61 kg. 600. Obosit de casna depusă ca să slăbească, a avut de furcă cu un adversar, care a venit la cântar la greutatea sa, cu singurul risc de a plăti un forfait de 1000 de lei.

Dacă Covaci acceptă — şi nu mă îndoesc de loialitatea sa, doar l-am avut în manajament — îi propun revanşa în următoarele condiţiuni: Toată bursa învingătorului, cu un forfait de 10.000 de lei, în limita categoriei uşoare».

PARERILE D-LUI MINISTRU D. R. IOANIŢESCU

In dosul scaunului preşidenţial al juriului, d. ministru D. R. Ioaniţescu a urmărit desfăşurarea reuniunii dela primul până la ultimul match. A aplaudat la «scenă deschisă» victoria lui Spakow, a acceptat explicaţii mai mult sau mai puţin specialiste, le-a întors stilate pe calapodul elocinţei unui adevărat cunoscător şi... s'a lăsat interogat de noi:

— *Impresiile dv. d-le ministru?*

«Iată-le în ordine: *Griselle* este carne macră. Nu mi-a făcut impresie bună. *Spakow* a dovedit o formă excelentă, alură masivă şi agilitate excepţională la greutatea sa. După mine e cel mai bun boxeur din ţară. *Oprescu* mi-a provocat o surpriză agreabilă. E un boxeur, căruia îi prevăd un viitor frumos. Despre Lucian Popescu nu ştiu dacă felul cum s'a comportat se datorează tenacităţii adversarului său, sau propriei sale desorientări. Rămâne totuşi un boxeur de clasă.

Un match care mi-a plăcut ca technică, agilitate şi lovituri a fost acela dintre *Covaci* şi *Doculescu*. C factură Doculescu e superior lui Covaci, care părea încovoiat».

In general?

— «Imi place boxul mai mult decât alte sporturi, pentru că este mai sincer şi mai neceremonial....»

*

Inchid carnetul cu notiţe, opresc maşina la «Cuţitul de argint» şi mă găsesc faţă în faţă cu... d-l Aurel Niculescu.

— «Inchipueşte-ţi «mon cher». 350 mii lei cheltueli şi numai 28.000 lei câştig. Merită să organizezi?...»

L. R.

Continuarea rubricei în pagina 6-a